

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Узп 198/2024
12.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића и Весне Субић, чланова већа, са саветником Мирелом Костадиновић, као записничарем, решавајући о захтеву АА из ..., коју заступа пуномоћник Јасмина Селаковић Папић, адвокат из ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда б У 24483/20 од 21.03.2024. године, у предмету радног односа, у нејавној седници већа одржаној дана 12.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Подноситељка захтева је предложила преиспитивање пресуде Управног суда б У 24483/20 од 21.03.2024. године, којом је, ставом првим диспозитива, одбијена њена тужба поднета против закључка Војне поште 1094 Земун, УП-2 број 60-3/379-27/05 од 10.11.2020. године, а ставом другим диспозитива, одбијен захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора.

Закључком Војне поште 1094 Земун, УП-2 број 60-3/379-27/05 од 10.11.2020. године, спојени су у један поступак предмет покренут по жалби АА, раније цивилног лица на служби у ВП ..., УП-2 број 60-3/379-1/05, вођен пред ВП 1094 Београд, у управној ствари престанка службе и предмет покренут по жалби именоване, УП-2 број 60-3/48-1/06, вођен пред ВП 1094 Београд, у управној ствари признавања права на накнаду плате за део неискоришћеног годишњег одмора.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева, Врховни суд је нашао да је захтев недозвољен.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", 111/09), је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду (сада Врховном суду) захтев за преиспитивање судске одлуке. Ставом 2. истог члана закона је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Имајући у виду наведено, побијана пресуда Управног суда не представља правноснажну одлуку Управног суда из члана 49. ст. 1. и 2. Закона о управним споровима. Ово стога што се тужбом оспореним закључком, чија је законитост цењена

у побијаној пресуди Управног суда, не одлучује о главној ствари, већ наведени закључак представља акт којим се управља поступком, па странка не може тражити преиспитивање такве пресуде пред Врховним судом подношењем захтева за преиспитивање судске одлуке као ванредног правног средства.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да ће, недозвољен или неблаговремен захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице, Врховни касациони суд (сада Врховни суд) одбацити решењем.

Имајући у виду да је, на основу наведених прописа, поднети захтев недозвољен, Врховни суд је, на основу одредбе члана 53. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ
дана 12.07.2024. године, Узп 198/2024

Записничар,
Мирела Костадиновић,с.р.

Председник већа – судија,
Јелена Ивановић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић